

Statsforvalteren i Vestfold og Telemark
Postboks 2076
3111 Tønsberg

FRA: **BIRDLIFE NORGE AVDELING
TELEMARK**

DERES REF.: **ARNE CHRISTIAN GEVING,
33372351**

VÅR REF.:
ALLEN EINAR KJØHL-RØSAND

DATO:
27.06.22

Klage på vedtak – Skadefellingstillatelse på fiskemåke fra Statsforvalteren i Vestfold og Telemark 2022/5952

Vi viser til sak om skadefellingstillatelse på fiskemåke fra Statsforvalteren i Vestfold og Telemark datert 20.06.22.

Vi ønsker å klage på Statsforvalters vurdering om «*at et lite uttak ikke truer bestanden av fiskemåke. «Førevær-prinsippet» tillegges derfor liten vekt i Statsforvalterens vurdering.*», da vi frykter at dette kan skape presedens.

Skadefelling må være individrettet, og kun brukt for å løse en akutt situasjon der reelle verdier er truet. Avlivning av fugler og dyr er først og fremst aktuelt når enkeltindivider viser tilegnede ferdigheter eller avvikende atferd fra artsfrender, og der avliving er en rasjonell løsning på en utfordring av en viss størrelse. For mange av artene på listen som kan skadefelles vil avliving aldri være et hensiktsmessig tiltak for å redusere «skade» forårsaket av disse artene.

Viltforskriftens § 3-3 slår fast

- Skaden er eller kan bli av vesentlig økonomisk betydning.
- Skadeforebyggende tiltak er i rimelig utstrekning forsøkt, vurdert ut fra hvilke verdier som skal beskyttes og kostnadene ved alternative tiltak.
- Uttaket rettes mot skadegjørende individ.
- Uttaket er egnet til å stanse eller vesentlig begrense skadesituasjonen.
- Uttaket ikke truer bestandens overlevelse.

Dersom mordyr avlives i yngletiden skal avkommet om mulig også avlives.

Her er det stor usikkerhet om bokstav d. er oppfylt, og skadefelling av rødlistede fugler bør ikke skje (bokstav e.)

Slik man må forstå situasjonen er jordbæråkeren et matfat som ulike fugler benytter seg av så lenge de ikke er tilstrekkelig tildekt eller det ikke er gjort fysiske forebyggende tiltak som beskytter avlingen. Det vil derfor stadig komme nye fugler til. Dette er ikke enkeltindivider som gjennom læring og kløkt, eller ren uflaks, skaper problemer. Dette er en vedvarende utfordring der skadefelling ikke er et hensiktsmessig tiltak. Vi registrerer at man har lagt ut døde fiskemåker, og at søker selv mener dette er et tiltak med effekt. Vi stiller oss undrende til at Statsforvalteren indirekte synes å være enig i dette, siden vi regner med at en slik uempatisk og uvitenskapelig metode inngår også i søkerens plan med skadefelling. Vi etterspør dokumentasjon på virkningen på et slik tiltak, og presiserer at Statsforvalteren ikke har forsøkt å sannsynliggjøre at skadefelling av fem fiskemåker overhode vil ha effekt.

I rødlistevurderingen for fiskemåke finner man dette:

"Både i Telemark og Vest-Agder er det registrert en fortsatt årlig bestandsnedgang på 7-8 % i perioden 2009-2019." Jeg synes Statsforvalteren går for langt i å trekke frem usikkerheten rundt rødlistevurderingen. Arten er nå truet i Norge (VU, tilbakegang på 30-50 %) etter at Artsdatabankens ekspertgruppe på fugl har vurdert situasjonen basert på best tilgjengelig kunnskap, og rødlista er nylig oppdatert. Statsforvalteren må forholde seg til det på en nøktern måte, og det skal følgelig settes ekstra strenge krav til skadefelling.

Dette med hekketid og sannsynligheten for et tosifret antall unger som mister foreldrene sine, med de dyrevelferdshensyn og følger for bestanden det vil få (sult og pine), rammer langt flere fiskemåker enn de fem.

Vi ber derfor om oppsettende virkning.

Med hilsen

Allen Einar Kjøl-Røsand
Styreleder, BirdLife Telemark